

[Lysholm Christensen]

stendom stadig væk skal hedde kristendom og ikke religion. Vi vil gerne have fremmede religioner ind på de ældste klassetrin, men grundlaget skal være i orden først som kristendomsundervisning, og faget skal have den betegnelse hele skoleforløbet igennem. Vi ser gerne på nogle nye prøveformer som supplement til de nuværende skriftlige prøver og en løbende evaluering af elevernes indsats året igennem kombineret med styrket forældrekontakt.

Kristeligt Folkeparti ser frem til et konstruktivt samarbejde i den nye regering. Regeringens farve eller sammensætning er ikke afgørende for os, for vi kan samarbejde med den regering, der sidder til enhver tid. Nu har vi valgt at gå med i denne regering og stiller forventninger til det. Vi ønsker ganske enkelt at prøve at få noget af vores politik gennemført, og vi er parat til at gøre en indsats for det.

Firetaksregeringen, som jeg kaldte den, er altså startet, og Kristeligt Folkeparti vil sikre, at det ikke bliver mekanik det hele. Vi vil sikre, at den menneskelige vinkel også kommer med i denne regerings arbejde.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg hørte selvfølgelig med interesse på Kristeligt Folkepartis politiske ordfører, og jeg må sige, at jeg var ked af, at et emne blev totalt forbigået, nemlig spørgsmålet om Nordisk Råd. Nordisk Råd har bekymret mig en lille smule, siden jeg hørte statsministerens åbningstale, hvor statsministeren sagde, at grundlaget for det nordiske samarbejde er de nordiske statsministres beslutning under Nordisk Råds session i Århus i november sidste år, og når det bekymrer mig lidt, at Kristeligt Folkeparti ikke nævnte noget om det, er det, fordi der var vældig meget kritik af det, som de nordiske statsministre nåede frem til i Århus. Problemet var, at man ville overføre en stor sum penge til de kulturelle bevillinger uden at prioritere, uden at specificere, hvad de skulle bruges til, og hvad de skulle gå fra, og jeg vil godt spørge Kristeligt Folkeparti, om man vil melde sig som regeringspartner til en positiv gennemgang af, hvad det er, pengene skal bruges til, og om man vil sikre, at parlamentarerne også får den indflydelse, som den vigtigste kritik af mødet i Århus gik på at de ikke fik; sådan som statsministrenes oplæg var, vil parlamentarerne blive holdt helt uden for indflydelse.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Helt ude på mit kontor på den yderste ridebanefløj hørte jeg hr. Lysholm Christensen sige, at man nu skulle i gang med at støtte bredden i kulturlivet. Det blev jeg selvfølgelig vældig glad for, men det er lidt upræcist, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad der menes med bredden i kulturlivet. Er det mon porno og idræt, som vores kulturminister allerede har udtalt sig om, eller vil man nu endelig gå i gang med at sikre, at alle de gode kulturaktiviteter, der eksisterer rundt omkring i landet, kan få et økonomisk grundlag, så de kan overleve? Taler vi om hele filmområdet, hele teaterområdet, hele musiklivet, når vi taler om bredden?

(Kort bemærkning).

Lysholm Christensen (KRF):

Til fru Birgitte Husmark kan jeg sige, at det ikke var en bevidst udeladelse, når jeg ikke havde noget med om Nordisk Råd i min tale. Det var ganske enkelt, fordi man på den tilføjede taletid må vælge noget ud at sige noget om, og jeg beklager, at jeg ikke fik Nordisk Råd med. Det er stadig væk et vigtigt område for os, som det har været det gennem mange år og også fremover vil være det.

Det afsnit, der står i regeringsgrundlaget om Nordisk Råd, kom faktisk med på foranledning af Kristeligt Folkeparti, så det vedkender vi os gerne, og vi deltager også gerne i en drøftelse af, hvordan disse midler skal anvendes; vi er i hvert fald ikke med på, at Nordisk Råds arbejde skal svækkes. Det kan godt være, at der af og til skal laves lidt om på tingene, men vi vil ikke svække det.

Endelig må jeg også pege på, at netop en af vore ministre i regeringen har fået dette område som en del af sit ressortområde, og det glæder vi os over; det berger altså for, at det ikke bliver glemt – tværtimod. Så jeg kan berolige fru Birgitte Husmark med, at det ikke var nogen bevidst nedprioritering, når jeg ikke havde det med i min tale, men at det var af pladsmangel.

Til fru Pernille Frahm må jeg sige, at når jeg nævner bredden i kulturlivet, tænker jeg på idræt, fodbold, teater, musik, drama, alt, hvad der foregår rundt omkring, og mit anliggende